

“พระจักรพรรดิภาคผู้เลี้ยง”

พระธรรมเทศนาโดย พระเทพญาณมงคล (เสริมชัย ชยมงคล โสภณพัฒนากฤติ)

อดีตเจ้าอาวาสวัดหลวงพ่อดธรรมกายาราม จังหวัดราชบุรี ประเทศไทย

สงวนลิขสิทธิ์โดย พระเทพญาณมงคล

www.Watluangphorsodh.org

ถอดความโดย พริจกร ทิสุวิวงศ์

www.Meditation101.org

มีเวลาเหลืออยู่เล็กน้อยก็อยากจะทำความเข้าใจอะไรบางอย่างที่ในระยะเวลาที่ผ่านมา บางท่านอาจจะไม่ ยังไม่เข้าใจอย่างถูกต้อง ก็อยากให้เข้าใจ ให้ถูกต้องตามที่เป็นจริง จะได้สบายใจ เรื่องที่อยากจะพูดสืบเนื่องมาแต่ที่ได้แจกพระให้กับผู้ทำบุญ ให้ฟังเข้าใจว่า พระนั้นแจกให้ แก่ผู้ทำบุญ โดยมีวัตถุประสงค์ความมุ่งหมายว่าจะให้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวใจ ให้ประพฤติปฏิบัติธรรมให้ยิ่งขึ้นไป แล้วคุณความดีจากการประพฤติปฏิบัติธรรมนั้นนั่นแหละ จะเป็นเครื่องคุ้มครองเราไม่ให้ตกต่ำ และพลอยให้ได้รับความคุ้มครองจากสรรพอันตรายไปด้วยอำนาจของกรรมดีของเรา นี่เป็นเจตนาที่ได้กระทำไว้ เป็นความจริง และเจตนาที่จะทำไว้นี้ สืบเนื่องมาแต่หลวงพ่อบุญท่านมีเจตนาอย่างนี้ว่า พระที่ให้นั้นมุ่งหมายจะให้เอาไปปฏิบัติหรือเป็นเครื่องช่วยปฏิบัติพระกัมมัฏฐาน

เพราะฉะนั้น ในสมัยหลวงพ่อบุญจึงมีเอกสารกำกับไว้ให้ไปปฏิบัติอย่างไร อย่างย่อๆ ให้เป็นผู้มีศีลมีธรรม ในคราวนี้ เราก็แจกเอกสารเหมือนกัน ใครไม่ได้รับ ไปขอเขาซะ ที่นี้ ในเรื่องของพระที่แจกนั้น ก็ได้บอกกล่าวกันเล็กน้อย ไม่ให้เป็นที่ตื่นเต้นกันมาก ว่ามีส่วนผสมของ “ธาตุกายสิทธิ์” แล้วก็วงเล็บไว้ว่า “พญาเหล็ก” หรือไม่ก็ฝังธาตุกายสิทธิ์นี้ หลายท่านอาจจะคิด ผูกใจไปแบบโบราณ หรือแบบที่ได้ยินได้ฟังมาว่า “เหล็กไหล” นั้น เป็นวัตถุมงคลที่ “ยังไม่ออก” ถ้าไปผูกใจไว้แบบนี้ การเข้าใจเรื่องนี้ หรือมีสิ่งนี้ ก็เป็นไปในลักษณะคับแคบไม่ตรงเป้าที่แท้จริง

เพราะฉะนั้น จึงอยากจะบอกความจริงเล็กๆ ให้ทราบซะ ว่าอาตมานั้นก็ได้พยายามศึกษาหาข้อมูลพอสมควร แต่แล้วก็มาเห็นว่าตรงในเรื่องที่วิชาธรรมกายเข้าไปรู้ไปเห็น ตรงนี้แหละอยากจะให้รู้ซะ คือในวิชาธรรมกายนั้น เราเมื่อปฏิบัติตรงตามวิธีแล้ว ก็เข้าไปรู้ไปเห็นว่า มีกายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต และธรรมในธรรม อีกในหนึ่งก็คือ มีกาย มีใจ และมีธรรม ทั้งฝ่ายดี ฝ่ายชั่ว ซ่อนอยู่เป็นชั้นๆ ไป ยามใดที่ใจเราดี มีคุณธรรม มีศีล มีธรรม กายในกาย ซึ่งมีใจ และมีคุณธรรมนั้น ก็บริสุทธิ์ผ่องใส และธรรมในธรรมนั้น ละเอียดลงไปถึงภพ เรียกว่า “ภพซ้อนภพ” และก็เป็น “ภพเป็น” ภพเป็นนะ กับภพตาย ภพตายคือเหมือนโลกที่เราอยู่นี้ ภพเป็นก็คือความเปลี่ยนแปลง หรือว่าเกิดดับ เปลี่ยนแปลงไปตามกรรม ตามสายปฏิจลสมุปบาทธรรม

นี่เป็นธรรมชั้นสูง แต่เห็นได้ในวิชาธรรมกาย ในส่วนหยาบว่า กายในกายเปลี่ยนไป นี้อย่างหนึ่ง นอกจากมีกายในกายอย่างนี้แล้ว ไปสุดละเอียด ยิ่งบริสุทธิ์ ยิ่งละเอียดเข้าไป จากกายมนุษย์ เป็นกายทิพย์ จากกายทิพย์เป็นกายพรหม จากกายพรหมเป็นกายอรุพพรหม ถึงธรรมกาย ไปสุดละเอียดถึงพระนิพพาน ถึงต้นธาตุต้นธรรม ถ้าจิตละเอียดลงไปอีก จะเห็นมีอีกกายหนึ่ง ประจำอยู่ในกายเหล่านั้นแหละ ทุกกาย สุดกายหยาบ กายละเอียดด้วย กายนั้น ในวิชาธรรมกายเราเห็น ชื่อเรียกว่า “จักรพรรดิ” เป็นภาคผู้เลี้ยง ทั้งฝ่ายดี ฝ่ายชั่ว ฝ่ายกลางๆ มีเหมือนกัน แต่ว่าวรรณะต่างกัน ถ้าฝ่ายดีบริสุทธิ์ผ่องใสเป็นประกายมีรัศมี ฝ่ายบุญ ฝ่ายสัมมาทิฐิเป็นอย่างนั้น ถ้าฝ่ายกลางๆ ก็มัวๆ ขุ่นมัว มัวๆ ถ้าฝ่ายไม่ดี วรรณะดำ นี่ต้องเข้าใจอย่างนี้

แล้วภาคผู้เลี้ยงนี้ มีหน้าที่ในการ “เก็บเหตฺ” แห่งความประพฤติปฏิบัติของสัตว์โลก แล้วแต่โน้มเอียงไปทางไหน เหมือนกับมีคลื่นอยู่สามคลื่น เหมือนเครื่องวิทยุนี้มีคลื่นอยู่สามคลื่น ถ้าว่าเมื่อไรสัตว์โลกเนี่ยรับเอาคลื่นวิทยุฝ่ายดี รับจากไหน? เอ้อ นะ เดี่ยวจะบอก ฝ่ายดี ก็ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ทางกาย ทางวาจา และทางใจ สำหรับมนุษย์ก็มีทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล สำหรับทิพย์ ก็มีศีล สมาธิ ปัญญา รูปพรหมก็ อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา อรูปพรหม ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา สุดละเอียดไปเป็นธรรมโคตรภู ใสดา พระสกิทาคา อนาคา อรหัต ถึงตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า เข้านิโรธ สุดละเอียดไปถึงต้นธาตุต้นธรรม

นี่จะมีต่อๆ ไปอย่างนี้ และที่ว่ารับคลื่น ก็คลื่นมาจากต้นธาตุต้นธรรมนี้แหละ ถ่ายทอดกันมา เพราะอายตนะซ้อนกันอยู่เป็นชั้นๆ แต่ที่ซ้อนกันอยู่เป็นชั้นๆ เมื่อก็บอกว่า “จักรพรรดิ” อยู่ในส่วนปลายที่สุด จากจักรพรรดิหรือภาคผู้เลี้ยงนี้ จะถึงภาคผู้สอด ผู้ส่ง ผู้สั่ง ผู้บังคับ administrator ผู้ปกครอง governor ภาคผู้ปกครองย่อยประจำทุกกาย รวมย่อยหมดทั่วทั้งสกลกาย ภาคผู้ปกครองใหญ่ประจำภพ คือกามภพ รูปภพ อรูปภพ และรวมใหญ่คือต้นธาตุต้นธรรม มีเครื่องธาตุเครื่องธรรม ถึงกันได้ ทั้งฝ่ายดี ฝ่ายชั่ว นี่เราพูดกันแต่ฝ่ายดี ถ้าฝ่ายชั่วก็มีไปอีกทาง แทนที่จะละเอียดสุด ละเอียด ไสบริสุทธิ ก็ดำลงไป มีภาคเขาเหมือนกัน

ที่นี้ กายสิทธิ์นี้ อะ มีหน้าที่เก็บเหตุแห่งความประพฤติปฏิบัติ แล้วก็ส่งไปตามสายกำเนิดธาตุธรรมเดิมที่เชื่อมถึงกัน ไวที่สุด ไม่มีอะไรไวเท่า ผ่านจากภาคผู้เลี้ยง ผู้สอด ผู้ส่ง ผู้สั่ง ผู้บังคับ ผู้ปกครอง ถึงต้นธาตุต้นธรรม ถึงเครื่องธาตุเครื่องธรรม ถึงผู้ปกครองเครื่อง ในที่สุดละเอียด ในเขตธาตุเขตธรรมหนึ่งๆ นับประมาณไม่ได้ นั่นแหละปรุงเป็นผล เป็นผล “สอดละเอียด” คืบมา สู “จักรพรรดิ” แล้วจักรพรรดินี้จึงเป็นภาคผู้หล่อเลี้ยงกายมนุษย์ กายหยาบนี้ นี่พูดฝ่ายดีส่งอะไรมา ถ้าทำกรรมดี ก็ส่งผลแห่งกรรมดีมา ส่งผลให้กรรมดีนั้นปรุงใจของกาย ใจและกาย และคุณธรรมนะ ผ่องใส และกายในส่วนหยาบก็ เป็นไปด้วยดี ดำเนินชีวิตไปด้วยดี ด้วยจิตใจที่ดี ด้วยเจตนาที่ดี ด้วยบุญกุศล เพราะฉะนั้นทะเลบุญอยู่ตรงนี้ เมื่อใจหยุดใจนิ่ง จึงไปถูกทะเลบุญตรงนี้

เพราะการจะเข้าถึงพระให้บริสุทธิ์ต้องใจหยุดใจนิ่ง อยู่ตรงนี้ จึงจะเห็นอย่างนั้น นี่เป็นอย่างนี้ คือส่งมาทั้งผลแห่งกรรมดี และส่งมาทั้ง คุณธรรม ดังที่อาตมากล่าวเมื่อกี้เรียกว่า “ปิฎก” จริงๆ แล้วส่งมาคือ พระวินัยปิฎก 21,000 พระธรรมขันธ์ พระสุตตันตปิฎก 21,000 พระธรรมขันธ์ และพระอภิธรรมปิฎก 42,000 พระธรรมขันธ์ นี่เรื่องละเอียดลึกซึ้งอย่างนี้ไม่ใช่เรื่องธรรมดา แต่ว่าย่อมาเป็น ทาน ศีล ภาวนา สำหรับมนุษย์ ให้ทำคุณความดี เมื่อทำคุณความดีนี้แล้วจะมีผลกำจัดภาคมาร คือ อภิชฌา ความโลภ ความฟุ้งเฟ้อ ตัณหา ราคะ และหงุดหงิด และโกรธพยาบาท ถ้ามีทานกุศล ศีล กุศล ภาวนากุศล อยู่จริงๆ แล้ว ก็เลสประเภทอภิชฌา พยาบาท มิจฉาทิฐิ จะหมดไป จิตใจจะผ่องใส กายมนุษย์ละเอียดจะทำหน้าที่ใสสว่าง

นี่แปลว่าส่งมาทั้งผลให้ดำเนินชีวิตไปในทางที่ดี ได้ผลไปในทางที่ดี นะ และคุณธรรมที่ดี ซึ่งเป็นคู่แข่งกัน เป็นคู่ปรับ เป็นคู่ปราบกันด้วย เป็นคู่แข่ง คู่ปรับ คู่ปราบกันด้วย เพราะฉะนั้นจิตใจเราไปปรับอะไร แต่ละหนึ่งวินาทีเนี่ย ถ้ารับฝ่ายบุญ ใจดี มีศีล มีธรรม มีเมตตา กรุณา มีทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล มีความสันโดษในคู่ครองของตน เหล่านี้เป็นต้น มีความจริงใจ มีสติ มีสัมปชัญญะ ซึ่งเป็นคู่แข่ง คู่ปรับ หรือคู่ปราบ กรรมที่ไม่ดี คือความประพฤติดีดศีล 5 เป็นต้น ซึ่งมีรากเหง้ามาจาก อวิชชา พยาบาท มิจฉาทิฐิ ซึ่งเป็นภาคดำ เขามีอย่างนี้ แต่ถ้าใครไปปรับปรับ ทางภาคดำบ้าง ภาคดำเก็บเหตุให้ส่งไปเหมือนกัน

นี่ถึงบอกว่าพวกเราต้องมีสติ มีสติให้ระวัง โลก ตัณหา ราคะ ขึ้นมาว่าหนึ่งต้องมีสติ โกรธ พยาบาท มาว่าหนึ่งต้องมีสติ หลงมาว่าหนึ่งต้องมีสติ สอนตัวเองว่า เขาเก็บเหตุไปแล้ว เก็บเหตุไปสะสม ทางฝ่ายบุญก็สะสมเป็นบุญเป็นบารมี เป็นอุปปาบบารมี ปรมัตถบารมี ให้แข็งแกร่งไปถึงมรรคผล นิพพาน ทางฝ่ายบาปอกุศลเป็นอาสวะ เป็นอนุสัยกิเลส มีอยู่ในธาตุธรรมชาติของมนุษย์ ถ้าโลภะ โทสะ โมหะ เบาบางลงไปในนั้น มีอยู่ในใจของกายทิพย์ คุณความดีฝ่ายทิพย์ ถ้าเราจนเครื่อง ใจของเราไปจนเอาฝ่ายบุญก็คือ ศีล สมาธิ ปัญญา กิเลสประเภท โลภะ โทสะ โมหะ ก็หมดไป ถ้าเราปรับดีต่อไปอีก ถึงรูปพรหม ก็อภิสีล อภิจิต อภิปัญญา ก็จะทำจิต ปฏิหาระ ความขัดเคืองใจ แล้วก็ราคะ แล้วก็โมหะ ความหลงให้หมดไป

ถ้าละเอียดลงไปอีก ถึงคุณธรรมของอรุณพรหม ก็คือ ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา นี่ก็จะกำจัด ปฏิฆานุสัย ปฏิฆะ หรือกามราคะ ตัวจริงให้หมดไป อวิชชาที่เบาบาง นี่ กำจัดกันอย่างนี้ ฝ่ายบาปฝ่ายบุญเนี่ย เมื่อทำความดีไปแล้วก็จะสะสมตกตะกอนนอนเนื่อง ฝ่ายบุญ ก็เป็นบุญเป็นบารมี เป็นอุปปาบบารมี ปรมัตถบารมี แต่ฝ่ายบาปอกุศล ยิ่งทำยิ่งมาก เราจะสังเกตดู คนที่มีตัณหา ราคะ ยิ่งหรือความโลภ ยิ่งมีอะไรมากระตุ้นยิ่งเป็นมากขึ้น มากขึ้น มากขึ้น เช่นเดียวกันกับความโกรธ หรือโทสะ มันจะกระตุ้นให้มากขึ้น มากขึ้น มีกำลังแรงขึ้น โดยที่เราไม่รู้ตัว โมหะหลงเหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าเรารู้ แล้วเราต้องมีสติ ที่นี้ นี่แหละ เก็บเหตุฝ่ายดีก็ทำตาม ฝ่ายชั่วก็ตาม ส่งไปยังเครื่องธาตุเครื่องธรรม ตามสายนี้แหละ คือภาคผู้เลี้ยง ภาคผู้สอด ผู้ส่ง ผู้สั่ง ผู้บังคับ ผู้ปกครอง ถึงต้นธาตุต้นธรรม แต่ต้นธาตุต้นธรรมฝ่ายบาปอกุศลเขาก็มี มีเหมือนกัน เขาก็ส่งแบบเดียวกัน ถ้าทำมากเข้า

เขาก็ทัพบทให้เป็นอัสวะ เป็นอนุสัย ตกตะกอน นอนเนื่องในจิตสันดานกะไม่ออก แล้วก็เป็นอย่างนี้

เหมือนว่าทองสนามหลวงที่มัน เชือกป่านมันขาด ลอยลิวไป ไม่มีที่หมายปลายทาง เพราะฉะนั้น “จักรพรรดิ” ตัวนี้สำคัญ นี่แหละจะพูด จะพูดตัวจักรพรรดิ คือเป็นผู้เก็บเหตุด้วย แล้วก็ส่งเหตุด้วย รับเหตุมาจากเครื่องธาตุเครื่องธรรม อันนี้ไม่มีใครเปิดเผยนอกจากวิชาธรรมกายที่หลวงพ่อก่านสอน เป็นเรื่องลึกซึ้ง และจักรพรรดินี้มีประจำอยู่ทุกคน และจักรพรรดินี้ ถ้าของใครมี “จุลจักร” แปลว่าคนนั้นแค้นแค้น แค้นแค้น การเลี้ยงตัวเอง ก็แค้นแค้น แล้วก็จะมีแนวโน้มจะผิดไปทางฝ่ายบาปอกุศลง่าย และถ้าทางโน้นเจริญขึ้นก็ไปเลย ถ้า “มหাজักร” ก็จะพอเลี้ยงชีพพอเหมาะพอควร ถ้าเป็น “บรมจักร” อันนั้นเลี้ยงได้มาก ครอบครองอยู่สุขสมบูรณ์ นี่เฉพาะบุคคล

แล้วยังมีส่วนรวมอีก ของหมู่คณะ ของครอบครัว มันรวมของบุคคล มาเป็นของครอบครัวก็มีอีก ของสังคมประเทศชาติก็มีอีก อย่างในยุคปัจจุบันนี้ กายสิทธิ์หรือจักรพรรดิเนี่ย ของประเทศชาติ มันตกไปในฝ่าย “จุลอาณาจักรพรรดิ” และเป็นภาคต่ำชะมากเพราะคนสร้างเหตุปัจจัย ที่เป็นความชั่วเป็นทุจริตมาก ส่วนรวมของประเทศชาติจึงเป็นมาก ภาคหล่อเลี้ยงจึงเป็นอย่างนี้ คนที่รอดอยู่หรือพอแก้ไขได้ หรือพออะไรได้ ก็คือคนที่ได้เคยทำบุญมาอยู่เสมอเนืองๆ เพราะฉะนั้น จักรพรรดิภาคผู้เลี้ยงเขาจะทำหน้าที่ หล่อเลี้ยงตามสมควรแก่คุณธรรมของแต่ละบุคคล และโดยส่วนรวมของครอบครัว ของสังคม ของประเทศชาติ เป็นหมู่ใหญ่ นี่เป็นอย่างนี้

นี่ในฝ่ายธรรมะ ซึ่งไปบอกใครเขาไม่ได้ ไปพูดต่อประชาชนไม่ได้ เขาไม่รู้เรื่อง ดีไม่ดี เขาด่าเอาด้วย ทีนี้ จักรพรรดิเนี่ย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งคือ “กายสิทธิ์” ถ้ามีอยู่ในทุกอย่างในโลก ไม่ใช่ไม่มี แม้กระทั่งก้อนดิน หิน กรวด หวาย โลหะ อัญมณี ธาตุทั้งหลาย มีทุกชนิด กายสิทธิ์ซึ่งเป็นบริวารของจักรพรรดิเนี่ย มีอยู่ในทุกชนิด ในทุกที่ แต่จะเป็นฝ่ายไหน จะมีอานุภาพเท่าไร เป็นคนอีกเรื่องหนึ่งที่เรากำลังจะพูด นี่แหละที่กำลังจะพูด ทีนี้ที่ว่าหลวงพ่อดันพบเนี่ย คือค้นพบภายในอย่างนี้แล้ว ก็จึงค้นพบภายนอกว่า ถ้าธาตุใดที่บริสุทธิ์ก็จะมีกายสิทธิ์ หรือจักรพรรดิสถิตอยู่ สถิตอยู่ ประเภทที่ดีเป็นภาคผู้เลี้ยงที่ดี

เพราะฉะนั้น นี่การรู้เหตุรู้ปัจจัยในสายวิชาธรรมกาย เพราะฉะนั้น ในสายวิชาธรรมกายจึงว่า ถ้ามีหินผลึกหรืออัญมณีหรือหยก เรามาประกอบธาตุธรรมเข้าในวิชาธรรมกายให้บริสุทธิ์ยิ่งขึ้น แล้วเขาก็เป็นฝ่ายบุญฝ่ายสัมมาทิฐิ เป็นภาคผู้เลี้ยง เป็นบริวาร ภาคผู้เลี้ยงของจักรพรรดิประจำตัว เราแต่ละคนละคนที่ได้ และถ้ายังบริสุทธิ์ใส หรือบริสุทธิ์โดยประการอื่น ก็ช่วยในการเจริญภาวนา เข้าสู่กระแสธรรมได้ดีด้วย แล้วเมื่อเราเข้าสู่กระแสธรรมที่ดี ปฏิบัติธรรมที่ดี ด้วยสติปัญญาอันเห็นชอบแล้ว ผลก็ออกมาดี ธรรมย่อมคุ้มครองผู้ประพฤติธรรม และแม้ผลในเรื่องของโภคทรัพย์ หรืออะไรๆ ก็ติดตามมาคล่อง หรือง่ายขึ้น กว่าที่คนไม่มีอะไรเลย แต่ต้องเทียบแต่ละบุคคลนะ ไม่ใช่ไปเทียบ นาย ก. นาย ข. เทียบแต่ละคนเนี่ย ที่มีกับตัวเองเนี่ย มันเป็นอย่างไง แต่ถ้ามีของไม่ดี ของนั้นก็ทำ ความเสื่อมมาได้เหมือนกัน

เช่น เพชรชุดหนึ่งของพระนางมารี อังตวเนท์ ที่อยู่กับใครแล้วคนนั้นยุ่งเลย ไม่วายวาง ก็คงเหลือลง ตัวพระนางมารี อังตวเนท์เอง ก็ถูกกิลโยติน เพราะฉะนั้น อันนี้เพราะอะไร เพราะว่าของดีเมื่ออยู่กับใครต้องทำดี ถ้าทำไม่ดีก็เสีย และของเสีย ถ้าอยู่กับคนไม่ดีอยู่ด้วย ก็คุณสอง หรือกำลังสอง แต่ถ้าอยู่กับคนดี ก็คอยจะพลอยเป็นการดีด้วย เพราะธาตุกายสิทธิ์เขาก็อ่อน มีแนวโน้มว่าเขาอยากจะเข้าสู่กระแสธรรมเหมือนกัน นี่ตรงนี้ ที่นี้ไปบอกใครไม่ได้ อย่าไปพูดข้างนอกเชียว แต่ให้รู้ชะก่อนอย่างนี้ มีอย่างนี้ มีอยู่ในวัตถุธาตุทุกชนิด แม้แต่เหล็ก ทองเหลือง ทองแดง เข้าใจมั๊ย มีอยู่

ที่นี้ ต่อมาภายหลังเนี่ย ก็มีธาตุกายสิทธิ์ที่ค้นพบอีกต่อมา ความจริงโบราณค้นพบมานานแล้ว ค้นพบมานานแล้ว ว่ามีธาตุกายสิทธิ์อย่างนี้เหมือนกัน แต่เขาไม่รู้จัก บางทีก็รู้จักว่าเป็นธาตุกายสิทธิ์ บางทีก็รู้จัก รู้แต่คุณภาพว่าถ้าอย่างนี้ เอามาไว้อย่างนี้ แล้วก็เป็นอย่างนี้ สิ่งทั้งหลายไป เมื่อแข็งตัวแล้วก็แข็งเหมือนเหล็ก เขาเลยเรียกว่า “เหล็กไหล” นี่เป็นอย่างนี้ ที่นี้ธาตุกายสิทธิ์ประเภทนี้มีหลายอย่าง ไม่ใช่มีอย่างเดียว ไม่ใช่มีอย่างเดียว

หลายอย่างคืออย่างไร? คือเมื่อเขาอยู่ในอาณาจักรของเขา เมื่อใครมีเวทย์มนต์คาถา จะบังคับก็ตาม หรือเชิญชวนก็ตาม มาโดยวิธีใดก็ตาม จะมาในลักษณะของเหลว นี่อย่างนี้มีอย่างหนึ่ง แล้วก็เมื่อมาถูกอากาศธาตุ ถูกล้ำพระพุทธรูป ถูกระไรที่เขาทำไว้ก็จะแข็งตัว อีกอย่างหนึ่งจะออกมาเป็นแท่ง เหมือนดั่งเม caramel อย่างนี้ก็มี แล้วก็ตัดเอา แต่ผู้กระทำนั้นต้องเป็นผู้ที่

ทรงคุณวุฒิอีกแบบหนึ่ง ซึ่งเราก็ไม่ได้ไปเรียนรู้ เพราะว่าไม่ใช่กิจ ไม่ใช่หน้าที่ แต่เล่าให้ฟังว่ามีอย่างไร และเขาได้มาอย่างไร

อีกอย่างหนึ่ง เมื่ออยู่ในโลกพื้นพิภพ ภูควรร้อน เช่นว่าภูเขาไฟระเบิด มาที่ล้านปีก็แล้วแต่ ความร้อนมาก มันก็จะละลายวัตถุธาตุเหล่านี้ให้ไหล ก็ไหลไป เย็นเมื่อไรก็แข็งตัว อยู่ตามก้อนอิฐ อยู่ตามถ้ำ ตามเขา มีอย่างนี้เป็นต้น ก็มีธาตุกายสิทธิ์อยู่ เพราะฉะนั้นอันนี้ ฟังเข้าใจว่าธาตุกายสิทธิ์นี้ ก็เหมือนธาตุกายสิทธิ์อื่นๆ แต่ธาตุกายสิทธิ์แต่ละชนิดเนี่ย ทรงอานุภาพ หรือให้คุณ ให้โทษ ไม่เหมือนกัน หรืออาจจะ ธาตุกายสิทธิ์หนึ่งๆ มีหลายอย่างรวมกัน มีหลายอย่างรวมกัน แต่ว่าที่ดีที่สุดที่เรานึกถึง คำนึงถึง ก็คือภาคผู้เลี้ยง จดอยู่ตรงนี้

ภาคผู้เลี้ยง หล่อเลี้ยง ถ้า.. ธาตุกายสิทธิ์นั้น ดีหรือมาเข้าในธรรมะ มาเข้าสู่กระแสธรรมที่ดี ให้บริสุทธิ์ ให้บริสุทธิ์ แล้วเขาเป็นธาตุธรรมที่บริสุทธิ์ เพราะเขาประสงค์จะอยู่ในธาตุธรรม อยู่ในกระแสธรรมอยู่แล้ว เขากลายเป็นภาคผู้เลี้ยงที่ดี ตรงนี้ เพราะฉะนั้น อย่าไปผูกใจอยู่กับว่า เป็นเหล็กไหล เป็นอะไรที่เขาเลื่องลือกัน นั่นมันเป็นเรื่องเลื่องลือที่พูดกันมา จากประสบการณ์ของผู้มีประสบการณ์บางส่วน แล้วเขาก็พูดกันก็เลยกลายเป็นเรื่องเลื่องลือกันอย่างมโหฬาร ก็ไปผูกใจกันไว้ อย่างนั้น แต่ที่แท้ให้เรียนรู้ อย่างนี้ว่า คือธาตุกายสิทธิ์ ที่มีอยู่ในทุกแห่งทุกที่ แต่จะอะไร จะมีอานุภาพในทางไหนอย่างไร เป็นเรื่องของเฉพาะตัวของเขา แต่อย่างน้อยที่สุด เขาเป็นภาคผู้เลี้ยง นี่ ตรงนี้แหละที่จะพูด

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ธาตุกายสิทธิ์ประเภทนี้ มีตำนานมาแต่เดิม พอจะฟังได้แต่เราไม่อาจจะยืนยันว่าเราพิสูจน์ได้ เพราะเป็นเรื่องที่นับ มันพ้นจากญาณทัสสนะของเรามันมีอยู่แค่นี้ ซึ่งจะไปเทียบกับญาณทัสสนะซึ่งมันสูงสุดมันเป็น “พุทธวิสัย” แต่ว่าฟังเอาไว้ เพียงว่า เป็นเครื่องประดับความรู้ว่า เป็นอย่างไร ในอดีตกาลที่อยู่ระหว่างอันตรกัป พระพุทธเจ้ากว่าจะอุบัติขึ้น วางจากพระพุทธศาสนา ก็มีการอุบัติเกิดขึ้นของมนุษย์ เพราะฉะนั้นเขาถึงขอว่า ทำบุญแล้วขออย่าได้ไปเกิดระหว่างอันตรกัป หรือสุญกัปที่ไม่มีพระพุทธศาสนา ขอให้เกิดในยุคในสมัยที่มีพระพุทธศาสนา เนี่ยที่เขาอธิษฐานไว้

ผู้รู้เขาอธิบายอย่างนี้ แล้วมันไปอยู่ไหน? อ่า ทำความดีมันก็อยู่ในเทวโลก หรือถึงพรหมโลก ก็แล้วแต่ เมื่อถึงเวลาที่มีพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรือง ก็มาเกิด แต่ผู้ที่เกิดช่วงตรงนี้เนี่ย ผู้ที่เคยทำความดีมาก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ฉนสนมบติ” ก็ออกไปหาวิเวกเป็นฤาษีชีไพร ที่นี้พวกฤาษีเนี่ยก็เห็นความไม่เที่ยง เป็นทุกข์ และแตกสลายของชั้นรฐของตัวเอง แต่ไม่รู้จะทำยังไงถึงจะอยู่ได้นานๆ มุ่งหมายจะหาอมตะธรรม มันยังหาไม่พบ มันไม่สามารถจะเข้าสู่กระแสธรรมได้ เพราะไม่มีพระพุทธศาสนา แต่มีอภิญญาคือความสามารถพิเศษ เขาจึงทำธาตุกายสิทธิ์นี้ขึ้น นี่กล่าวโดยย่อเพื่อที่เขาจะฝากหรือถอดจิตวิญญาณ สถิตอยู่ที่นั่นให้นานเท่านาน เป็นอมตะธรรมที่สุด เท่าที่เขาสามารถนึกว่าทำได้

แต่ที่แท้มันไม่จริง มันยังเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตาอยู่ เพราะธาตุเหล่านั้นก็เป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เหมือนกัน แต่มันนานหน่อย แล้วในขณะที่ทำนั้น มันอาจจะระเบิด เพราะด้วยอำนาจมหิทธานุภาพของฤาษี ที่มีอำนาจมาก แล้วควบคุมไม่อยู่ มันก็ระเบิดไปทั่วทั้งจักรวาล มันก็ไปตกอยู่บ้าง ไปลอยอยู่ในห้วงอวกาศบ้าง ไปตกอยู่ตรงไหน มันกินเวลาตั้ง โกฎิ โกฎิ โกฎิปี มันนับไม่ถ้วนมาแล้ว มันนับสองไชย อายุธาตุ อายุบารมี นับไม่ถ้วน ก็วิวัฒนาการ ก็อยู่มาก็เจริญวัย มีรังของเขา มีอาณาจักรของเขา นี่เอง คือที่มาของสิ่งนี้ ภายหลังต่อมา ฤาษีที่หลังต่อมาก็รู้บ้างอะไรบ้าง ก็พากันไปเอา

แต่ธาตุเหล่านั้น จะมีเทวดารักษา เทวดามีเทวดาชั้นสูง ชั้นกลาง ชั้นต่ำ แต่เจอชั้นต่ำแล้วก็ไถ่นั้น ถ้าว่าอำนาจของเราไม่พอ ก็อาจจะถูกเขาเล่นงานเอา ถึงตายก็มี แล้วเขาอยู่ตรงไหน เช่นเขาอยู่ตรงที่มีธาตุแมกนีไทต์มาก เขาจะออกสภาพเหมือนเหล็ก แข็งเหมือนเหล็ก แต่ไม่ใช่เหล็ก ถ้าเขาอยู่ใกล้อัญมณีธาตุอัญมณีมาก ก็จะออกเหมือนอัญมณี ถ้ามีที่มีสมุนไพรมาก ก็จะออกคล้ายๆ กิ่งสองอย่างนี้รวมกัน ก็เป็นอย่างนี้ ก็เท่านั้นเอง เรื่องเท่านั้น

เพราะฉะนั้นจึงสรุปตรงนี้ เพื่อให้เข้าใจว่า นี่คือนิธิธาตุสิทธิ์ ซึ่งมีอยู่ทั่วไป แต่เรา หรือว่าอาตมา นึกว่าเอ้อ เอามาแล้ว ถ้ามี เท่าที่มี เท่าที่มี เอามาแล้ว เอามารวมกระทำ เพื่อประโยชน์เป็นกายสิทธิ์เพื่อช่วยผู้ประพฤติธรรมนะ ให้ดีขึ้น เมื่อประพฤติธรรมดีขึ้น ธรรมย่อมคุ้มครองผู้ประพฤติ

ธรรมเอง ไม่ต้องไปคิดไปผูกใจว่าอย่างนั้น อย่างนี้ เหมือนอย่างที่เขาถือมาในตำนาน นะ ดีเอง เท่านั้นแหละ เจตนาจะช่วยกันตรงนี้ เพื่อให้เข้ามาสู่กระแสธรรม นี่คือเจตนาแท้ๆ ของอาตมา

แล้วก็มีหลักฐานว่าอาตมานั้น สั่งวิชาตรงนี้ ทำวิชากันตรงนี้ ว่าให้ผู้อยู่ในครอบครอง ได้ อยู่ในกระแสธรรม ที่เคยคิดผิด รู้ผิด เห็นผิด ทำผิด ก็ให้คลายจากสิ่งนั้น ให้มีสติ ให้มีสัมปชัญญะ คลายแล้วเข้าสู่กระแสธรรมให้มากที่สุด แล้วผลดีจะเกิดแก่ท่านเอง ท่านไม่ต้องไปวิตกกังวล เท่านั้นแหละ เรื่องพูดเท่านั้น คืออยากจะให้เข้าใจเสีย จะได้ไม่ไปผูกใจอยู่กับอะไรๆ จึงต่อไปนี้ขอให้ท่าน เรียกว่า “ธาตุกายสิทธิ์” เท่านั้นแหละ แต่ที่วิ่งเลียบเอาไว้ นะ เพื่อให้รู้ว่าเป็นอะไร เท่านั้นเอง แต่ว่าคืออะไรก็ไม่อยากให้มันเตลิดเปิดเปิงไป เหมือนอย่างที่เขาเป็นกัน

อันที่จริงมีมานานแล้ว อดีตมีมาแล้ว ที่ไหน ที่ไหน เขาก็มีใช้กันแล้ว แต่ว่าเขาไม่พูดกัน และ ความรู้ในเรื่องนี้ อย่างนี้ก็คิดว่ามีแต่อาตมาพูดเท่านั้นนะ ที่อื่นถ้าไปถาม เขาเป็นเรื่องอื่นนะ เพราะฉะนั้นอย่าไปถามนะ เข้าใจอย่างนี้ ที่นี้แล้วก็พอ ไปถามที่อื่น แล้วก็พูดเป็นเรื่องอื่นไปละ แล้วก็ วุ่นวายกันไป เพราะฉะนั้นจึงไม่ต้องวุ่นวาย ที่นี้เมื่อเขารอเข้าสู่กระแสธรรมหนึ่ง และเขารู้ว่าประเทศ ไทยเนี่ย เป็นที่ตั้งแห่งพระพุทธศาสนา ถ้าพระพุทธศาสนาที่เมืองไทยล้มละลาย ตั้งอยู่ไม่ได้แล้วนั้น ก็ คือจบ สัตว์โลกก็จบ รวมทั้งเขาด้วย เพราะฉะนั้นเขาจึงมาช่วย พร้อมทั้งครูบาอาจารย์

บูรพาจารย์แต่อดีตนะ ช่วยนะ ครูบาอาจารย์นะ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีจิตเมตตาสูง ไม่ใช่คิดง่าย ๆ บางทีดำคน บางทีลงโทษคน ลูกศิษย์ ก็เป็นเรื่องของว่า ลูกศิษย์มันทำไม่ถูก แต่จริงๆ แล้ว จิตใจนั้นเมตตา อดีตมีอย่างไร การบำเพ็ญบารมีจิตใจของครูอาจารย์ก็เป็นอย่างนั้น มันก็ต้อง พัฒนาไปในแนวนั้น ถึงไม่เท่าอดีต ท่านที่มีคุณธรรมสูงๆ มันก็เป็นไปในแนวนั้น เพราะฉะนั้น เจตนา ตรงนี้ เป็นเจตนาที่จะให้ท่านทั้งหลายเข้าสู่กระแสธรรม แล้วก็อยู่ในกระแสธรรม ถ้าท่านทำไม่ได้ มันก็ ช่วยไม่ได้ มันก็ไม่ได้รับผลดี แต่ถ้าทำดี แล้วก็ดีเอง เท่านั้นแหละ มีเรื่องแค่นี้ แต่ว่ายังทำดี ยิ่งดี เพราะอะไร เพราะอานุภาพแรง ก็เท่านั้น เท่านั้นเอง ให้เข้าใจอย่างนี้นะ เข้าใจแล้ว หลวงพ่อ/อาตมาพูดไป ยาว เอาละ

ถามตอบปัญหา

ปัญหามาเยอะจังเลยนิ เอะละครับ เอะตั้งแต่ยากไปหาง่าย อันนี้นะครับ มีผู้ถามอย่างนี้ เรียนถามรายละเอียดเกี่ยวกับ “ดวงกายสิทธิ์” ว่าคืออะไร มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อะไรอยู่ในนั้น ช่วยมนุษย์ได้ด้วยวิธีใด จะไม่ขัดแย้งกับกฎแห่งกรรมหรือครับ อานุภาพแตกต่างกับพระผ่องต่างๆ ของวัดปากน้ำอย่างไร?

ก็อาจจะเป็นคำถามที่น่าสนใจ เพราะเมื่อเข้ามาในวิชาธรรมกายแล้ว หลายคนที ทุกคนนั้นแหละ ที่เมื่อเข้ามาแล้ว ก็จะต้องสัมผัส และได้ยินได้ฟัง เรื่องเกี่ยวกับ “กายสิทธิ์” อันนี้ต้องเข้าใจเรื่อง กายสิทธิ์สักเล็กน้อยซะก่อน หลวงพ่อค้นพบ หลังจากหลวงพ่อบริกรรมถึงธรรมกาย ได้กายในกาย ละเอียดไปแล้ว ถึงพระพุทธรูป แล้วก็กลางของกลางพระพุทธรูป ตั้งแต่ธรรมกายตรัสรู้ของพระพุทธรูป ของพระอรหันต์ขึ้นมา ละเอียดๆ ไปก็พบว่า กลางของกลางธาตุธรรม ของสัตว์โลกทั้งหลาย นี่ ฟังให้ดี กลางของกลางของสัตว์โลกทั้งหลายมี “จักรพรรดิ” ทุกกาย สุกกายหยาบ กายละเอียด

พระพุทธรูป เป็นใหญ่ฝ่าย “ธรรมะ” แต่จักรพรรดิ เป็นใหญ่ฝ่าย “สมบัติ” ซึ่งทำหน้าที่หล่อเลี้ยง ทุกกาย สุกกายหยาบ กายละเอียด ที่สุดละเอียด อย่างเช่นพระนิพพานเขาก็หล่อเลี้ยงด้วยบุญ ศักดิ์สิทธิ์ บารมี รัศมี กำลังฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เจริญขาด ซึ่งแก่กล้าไปจากที่พระมหาบุรุษของเรา หรือผู้นำเพื่อบารมีทั้งหลาย ที่จะบรรลุมรรคผล นั้นแหละ แก่กล้าไปเป็นบุญศักดิ์สิทธิ์ บารมี รัศมี กำลังฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เจริญขาด นั้นแหละ จักรพรรดิ เป็นผู้ดูแลหล่อเลี้ยงอย่างนั้น มีเองโดยธรรมชาติ เป็นเอง แต่ที่หยาบลงมา ตั้งแต่พระนิพพาน ก็มีประจำอยู่ทุกกาย ทั้งกายอรุณพรหม รูปพรหม ลงมา กายทิพย์ นี่หยาบออกมาเรื่อย จนถึงกายมนุษย์

นี่หล่อเลี้ยง หล่อเลี้ยงด้วยอะไร? ฝ่ายบุญก็หล่อเลี้ยงด้วยบุญ เพราะสัตว์โลก ทำทั้งกรรมดี กรรมชั่ว และไม่ดีไม่ชั่ว เมื่อวานนี้กล่าวถึงต้นธาตุต้นธรรม ทั้งฝ่ายบุญและฝ่ายบาปอกุศล หรือฝ่ายพระ ฝ่ายมาร หรือฝ่ายขาว ฝ่ายดำ เรียกว่าธรรมขาว ธรรมดำ แล้วยังมีอีกอย่างหนึ่งคือธรรมกลางๆ ไม่ดีไม่ชั่ว แล้วที่ละเอียด ไม่อยากจะเรียกพระพุทธรูป สำหรับฝ่ายดำ ฝ่ายกลางๆ เรียกว่าสุก ละเอียด หรือต้นธาตุต้นธรรมของเขา เขาก็สอดละเอียด อวิชชา กิเลส ตัณหา อุปาทาน หรืออีกนัยหนึ่งคือ “ปิฎก” ของเขา มาในธาตุ ธรรม เห็น จำ คิด รู้ ของสัตว์โลก เมื่อสัตว์โลกนั้นรับธรรมะของเขา

ในขณะเดียวกัน ฝ่ายบุญ ถ้าว่าใจของสัตว์โลกรับธรรมะฝ่ายบุญ ฝ่ายบุญก็สอดละเอียด จากต้นธาตุต้นธรรม ผ่านพระพุทธเจ้า ผ่านกายในกาย จากสอดละเอียดมาสุดหยาบ เช่นเดียวกัน ฝ่ายกลางๆ ตรงนั้นะ ให้เข้าใจเรื่องธรรมะก่อน ที่นี้จะยกตัวอย่างให้ฟังเป็นคู่กัน ฝ่ายบาปอกุศล ที่นี้ได้จากหยาบเข้าไปละ ฝ่ายบาปอกุศลนี้ ต้นธาตุต้นธรรมเขาจะสอดละเอียดมา อย่างกายมนุษย์เนี่ย อย่างมนุษย์เนี่ย เขาจะสอดละเอียดมา เมื่อไรที่มนุษย์ ใจไปรับธรรมะของเขาเข้า เขาจะสอดละเอียดกิเลสสารประเภทอกิขฌา พยาบาท มิจฉาทิฐิ เข้ามาในธาตุธรรมเห็นจำคิดรู้ของมนุษย์

แต่ถ้าเมื่อไร ที่มนุษย์นั้น มีจิตใจที่จะรับฝ่ายบุญฝ่ายกุศล ฝ่ายพระหรือต้นธาตุต้นธรรมฝ่ายพระก็จะสอดละเอียดธรรมะภาคขาวมา คือทาน ศีล ภาวนา เพราะฉะนั้น ทาน ศีล ภาวนา ของฝ่ายพระ จึงเป็นธรรมชาติชำระธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ ของมนุษย์ ให้ส่องใสจากกิเลสสาร คืออกิขฌา พยาบาท มิจฉาทิฐิ นี่เรื่องของธรรมะเป็นอย่างนี้ เห็นไหมละ? ที่นี้ ในขณะเดียวกันเนี่ย สอดละเอียดมา ผ่านมาทางไหน ก็ผ่านมาทางศูนย์กลางจักรพรรดิที่ประจำอยู่ทุกกาย สุดท้ายหยาบ กายละเอียดนั่นเอง กลางกายมนุษย์ก็มีจักรพรรดิ กลางกายทิพย์ก็มีจักรพรรดิ สอดละเอียดมาเนี่ย

อาตมาจะไล่ตั้งแต่หยาบว่าฝ่ายพระสอดละเอียด ทาน ศีล ภาวนา มา เพื่อชำระกิเลสสารคืออกิขฌา พยาบาท มิจฉาทิฐิ จากจิตสันดานของมนุษย์ เพราะฉะนั้น เมื่อใครเข้าถึงกายมนุษย์ละเอียดที่ส่องใสแล้วเนี่ย นั่นแหละ ด้วยอำนาจของทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล ที่เขาสอดละเอียดมา ฝ่ายพระสอดละเอียดมาจนมีกำลังชำระอกิขฌา พยาบาท มิจฉาทิฐิ ของมนุษย์นั้น จึงเข้าถึง รู้ เห็น และเป็น ที่นี้ไฉ่คำว่ารู้เห็นเนี่ย ถ้ายังไม่ปฏิบัติธรรมอย่างนี้อาจจะไม่เห็น แต่จิตใจของตนรู้ว่าส่องใสจากกิเลสสาร คืออกิขฌา พยาบาท มิจฉาทิฐิ ส่องใสด้วยอำนาจของทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล ที่ตนบำเพ็ญ แต่ถ้าปฏิบัติตามแนวนี้จะเห็นกายมนุษย์ละเอียดส่องใส เน้นะ

ที่นี้ละเอียดต่อไป ที่ส่วนที่มาถึงกายมนุษย์นี้หยาบอย่างนี้ ในขณะเดียวกัน ถ้าเช่นนั้นภาคดำ เขาจะสอดละเอียดมาในศูนย์กลางกายทิพย์ ถ้าว่าใจยังหมกมุ่นอยู่ ในธรรมะภาคดำ คือเขาจะสอดละเอียดโลภะ โทสะ โมหะ มาที่ศูนย์กลางธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ ของทิพย์ ถ้าหากว่าสัตว์โลกนั้นยังมีโลภะ โทสะ โมหะ มากอยู่ เพราะฉะนั้น ถ้าบุคคลที่ทำคุณความดีอย่างนั้น ใจโน้มรับธรรมะฝ่าย

บุญยิ่งกว่า ฝ่ายพระก็สอดละเอียดมา คือ สภาธิ ปัญญา เป็นธรรมเครื่องกำจัดกิเลสในธาตุธรรม เห็นจำคิดรู้ของทิพย์ คือ โลภะ โทสะ โมหะ

ในทำนองเดียวกัน ก็สอดละเอียดมาเป็นอธิศีล อธิจิต อธิปัญญา ในกลางธาตุธรรมเห็นจำคิดรู้ของรูปพรหม เป็นธรรมเครื่องกำจัด ราคะ โทสะ โมหะ ของรูปพรหม ถ้าว่าใจยังมีกิเลสต่อไปอีก ปฏิฆะ กามราคะ อวิชชา ของรูปพรหม ก็รับ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือจักรพรรดิฝ่ายบาปอกุศลก็หลอเลี้ยกรูปพรหมด้วยธรรมะนั้น ด้วยธรรมนั้น คือ ปฏิฆะ กามราคะ อวิชชา แต่ถ้าจิตของบุคคลนั้นสูงกว่า รับฝ่ายธรรมะมา ก็จะได้รับ ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา เป็นธรรมเครื่องกำจัด ปฏิฆะ กามราคะ อวิชชา ของรูปพรหม อยู่ในกลางของกลางเท่านั้นแหละ

แล้วถ้ารับธรรมะที่สูงไปอีกได้ด้วยบุญบารมีที่สร้างขึ้นไปตามลำดับเนี่ย มีพลังขึ้นไปตามลำดับ ก็จะถึงธรรมกายโคตรภู แล้วก็โสดา พระสภิกาคา อนาคตา อรหัต ถึงตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นธรรมเครื่องกำจัดสังโยชน์ กิเลสเครื่องร้อยรัดให้ติดอยู่กับโลก ตั้งแต่สังโยชน์เบื้องต้น คือ สักกายทิฐิ วิจิกิจฉา สีลัพพตปรามาส นี้ ที่ติดอยู่ในธรรมกายโคตรภู แต่จริงๆ ไม่ได้ติดอยู่ในธรรมกายโคตรภูแท้ๆ ติดอยู่ในจิตสันดานของสัตว์ ธรรมกายโคตรภูจึงยังไม่เบิกบานเต็มที่ ต่อเมื่อเจริญปัญญา รู้แจ้งในสภาวะธรรมและในพระอริยสัจทั้ง 4 ตามสมควรแล้ว จึงรับเอามรรคจิต มรรคปัญญา ในระดับโสดาปัตติมรรค โสดาปัตติผล มาเป็นธรรมเครื่องชำระ สักกายทิฐิ วิจิกิจฉา สีลัพพตปรามาส

แล้วถ้ารับได้สูงกว่านั้น โลภะ โทสะ โมหะ เบาบางลง ก็เป็นธรรมเครื่องกำจัดกิเลส โลภะ โทสะ โมหะ ของธรรมกายพระโสดา ให้บริสุทธิ์ เป็นธรรมกายพระสภิกาคา และก็สอดละเอียดลงมาอีก ถ้าปฏิบัติธรรมให้ยิ่งขึ้นไปอีก คือเมื่อที่พระสภิกาคามีมรรค พระสภิกาคามีผล เป็นธรรมชาติเครื่องกำจัด โลภะ โทสะ โมหะ ของธรรมกายพระโสดาให้เบาบาง เป็นพระสภิกาคามี แล้วพระอนาคตามีมรรค พระอนาคตามีผล เป็นธรรมชาติเครื่องกำจัด ปฏิฆะ และกามราคะ ให้หมดไปจากจิตสันดาน และอวิชชาเบาบางลง เป็นธรรมกายพระอนาคตามีมรรค พระอนาคตามีผล สอดละเอียด พระอรหัตมรรค พระอรหัตผล จะเป็นธรรมเครื่องกำจัด รูปราคะ อรูปราคะ มานะ อุทธัจจะกุกกุจจะ และอวิชชา ที่มีอยู่ในจิตสันดานของสัตว์นั้นให้หมดไป เป็นธรรมกายพระอรหัตมรรค พระอรหัตผล นี่เป็น

ชั้นๆ ไปอย่างนี้ แล้วก็ถึงตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ธรรมกายตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า นั้นเป็นธรรมเครื่องชำระ อวิชชาเครื่องมัวหมองทั้งปวงที่ทำให้ไม่รู้แจ้งโลกให้รู้แจ้งโลกทั้งหมด ตามศักดิ์แห่งบารมี

นี่ฝ่ายธรรมที่สอดละเอียดมาจากสุดละเอียดต้นธาตุต้นธรรมมาถึงพระพุทธเจ้า ในนิพพาน ถอดกาย ที่จะเข้านิพพานถอดกาย แล้วก็มาถึงสัตว์โลก กายในกายที่จากสุดละเอียดมาถึงสุดหยาบ ในกายมนุษย์ เป็นชั้นๆ อย่างนี้ เพราะฉะนั้นปฏิบัติธรรมเนีย เราปฏิบัติธรรมเพื่อรับธาตุธรรมฝ่ายบุญกุศล เพื่อชำระธาตุธรรมฝ่ายบาปอกุศล พระพุทธเจ้าจึงเป็นใหญ่ฝ่ายธรรม แต่ในขณะเดียวกันมีผู้หล่อเลี้ยงคือจักรพรรดิ จักรพรรดินีทำหน้าที่สอดละเอียด ที่เขาสอดละเอียดมีกายในกายที่ละเอียดๆ คือภาคผู้สอด ผู้ส่ง ผู้สั่ง ผู้บังคับ ผู้ปกครอง ถึงต้นในต้นเนี่ย สอดละเอียดมาถึงจักรพรรดิหล่อเลี้ยงกายแต่ละกายที่กล่าวแล้วนั้น หล่อเลี้ยงด้วยธรรม ฝ่ายบุญก็หล่อเลี้ยงด้วยบุญ ฝ่ายบาปก็ผลอกก็หล่อเลี้ยงด้วยบาป

พระจักรพรรดินีจึงมีตลอดมาจนถึงกายมนุษย์ และสุดท้ายที่กายมนุษย์สุดหยาบนี้ มีหน้าที่หล่อเลี้ยงไม่แต่เพียงหล่อเลี้ยงธรรมะนะ หล่อเลี้ยงวิบากกรรมด้วย เพราะเมื่อสัตว์ คิดผิด รู้ผิด เห็นผิด ทำผิด เป็นข้างฝ่ายมาร ฝ่ายมารเขาจะครอบครองธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ ดลจิตดลใจให้ประพฤติปฏิบัติตามอำนาจของเขา ตามปฏิภาณของเขา คืออกิษณา พยาบาท มิจฉาทิฐิ นี่สำหรับมนุษย์ โลกะ โทสะ โมหะ สำหรับทิพย์ ราคะ โทสะ โมหะ สำหรับรูปพรหม ปฏิฆะ กามราคะ อวิชชา สำหรับอรุปรพพรหม

นี่ฝ่ายบาปอกุศล เขาจะคอยหล่อเลี้ยงธรรมะนี้เข้ามา ดลจิตดลใจให้ประพฤติปฏิบัติตามด้วยอำนาจของมัน เมื่อปฏิบัติไปแล้ว เขาเก็บเหตุ นี่แหละ เก็บเหตุ เหตุที่เราปฏิบัติเนี่ย เหตุคือความชั่วทางกาย ทางวาจา และใจ ด้วยกิเลสทั้งหลาย ตั้งแต่อวิชชาไปจนถึงอุปาทาน ให้เกิดภพชาติ ชรามรณะ ทุกข์ เขาเก็บเหตุ ส่งผ่านศูนย์กลางของจักรพรรดิ ของภาคดำของเขา สอดละเอียดไปจนถึงต้นธาตุต้นธรรมของเขา แล้วปรุงในเครื่องธาตุเครื่องธรรม เป็นผลเป็นวิบาก สอดละเอียดกลับเข้ามา สอดละเอียดกลับเข้ามาทั้งสองอย่าง คือกิเลสให้ทับทวิเข้ามาในจิตสันดานของสัตว์ ให้กระทำความผิดอยู่เรื่อยๆ เป็นอาสวะ นี่หมักดองอยู่ในสันดาน แล้วก็ป็นอนุสัย แล้วก็ส่งทับทวิกลับไป ปรุงเป็นผลออกมา ผลกรรม หรือวิบากกรรม จึงมาปรากฏที่ธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ จากสุดละเอียด มาที่

กายมนุษย์ละเอียดของมนุษย์ แล้วก็ส่งผลมาถึงกายหยาบให้ดำเนินชีวิต ให้มีชีวิตไปตามอำนาจของเขา ตามผลกรรมของเขา

ฝ่ายบุญเหมือนกัน ถ้าใครทำความดี จักรพรรดิฝ่ายบุญก็จะรับ คือก็จะทำหน้าที่อัตโนมัติเลย ว่า เก็บเหตุ มีทานกุศล ศีลกุศล ภาวนากุศล สำหรับมนุษย์ นี่ระดับมนุษยธรรม ที่เราทำสูงไปกว่านั้น ระดับเทวธรรมก็ ทาน ศีล สมาธิ ปัญญา ในระดับพรหมธรรมก็ อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา ในระดับอรุณพรหมที่จะพ้นโลก ก็ปฐมมรรค มรรคจิต มรรคปัญญา เข้าสู่ธรรมโคตรภู ใสดา พระสภิกาคา อนาคตอรหัต ถึงตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ในกรณีเช่นนี้จักรพรรดิจะทำหน้าที่ส่งเหตุ ไปเป็นบุญ เป็นบารมี เป็นอุปัชฌายะ บารมี ปรมาตบารมี คือส่งไปยังสุดละเอียด แล้วส่งเป็นผลกลับมา ผลเป็นวิบาก ให้อยู่เย็นเป็นสุข มีความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต

ในขณะเดียวกันก็ทับทวิบุญที่แก่กล้าเป็นบารมี เป็นอุปัชฌายะ บารมี ปรมาตบารมี ปรมาตบารมีแก่กล้า สุดละเอียดเป็นรัศมี รัศมีสุดละเอียดแก่กล้า เป็นกำลังฤทธิ์ กำลังฤทธิ์แก่กล้า สุดละเอียดเป็นอำนาจ อำนาจสุดละเอียดเป็นสิทธิ สิทธิสุดละเอียดเป็นเจียบขาด นี่แหละคือความศักดิ์สิทธิ์ของวิชาธรรมกายที่เข้าไปถึง ไปรู้ไปเห็น ไปพบ ที่นี้ที่หล่อเลี้ยงด้วยจักรพรรดิ และส่งทับทวิกลับไปกลับมา ส่งเหตุเข้าไปปรุงเป็นผล ส่งสอดละเอียดมา ในธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้ ของสัตว์ นี่ยกตัวอย่างเพียงมนุษย์นะ เพียงมนุษย์นะ เพื่อให้เข้าใจซะก่อน

ทีนี้ ถ้าสัตว์โลกอื่นล่ะ? ก็เหมือนกันเหมือนกัน พวกจักรพรรดิเขาก็ทำหน้าที่ประจำอยู่ในศูนย์กลางของสัตว์ สมมติว่ามนุษย์นี้ทำความชั่วมากๆ ก่อนแตกกายทำลายขันธ เขาก็ส่งเหตุไป แล้วปรุงเป็นผล ส่งเหตุไปก็คือกรรมชั่ว นั่นแหละ ผลก็คือจะเป็น “ชนกกรรม” ให้ไปเกิดในทุคติภูมิ ภูมิของเปรต สัตว์นรก อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน สัตว์เดรัจฉานก็มีจักรพรรดิ สำหรับภาคดำ หรือภาคมาร เพื่อสอดละเอียด ยิ่งทำความชั่ว ก็สอดละเอียด โหมะเข้าไปมากๆ เพราะสัตว์มันโหมะนี่ ก็ปรุงแต่งมาเป็นสัตว์ในสัตว์ สัตว์ในสัตว์ต่อไปอีก ไม่มีที่สิ้นสุด จนกระทั่งเป็นสัตว์เซลล์เดียวนะ แต่ถ้าเมื่อไรทำบุญด้วย จักรพรรดิทั้งสองฝ่ายนี้ เขาก็จะทำหน้าที่ เก็บเหตุในเรื่องคุณความดี แล้วก็สอดละเอียดเป็นผลกลับมา

ธาตุธรรมทั้งสามฝ่ายนี้ ทำหน้าที่แย่งกันปกครองธาตุธรรมของสัตว์ เหมือนกับเล่นเก้าอี้ดนตรี แล้วเก้าอี้ดนตรีนี้จะอุปมาเหมือนอย่างสัตว์โลกที่เป็นหุ่นให้สามฝ่ายนี้เขาเซด แล้วแต่เราจะรับฝ่ายไหน ฝ่ายนั้นจะทำหน้าที่ปกครองธาตุธรรมเราทันที ทันทีเลย แทบจะว่าไม่รู้ตัวเลย ก็ไม่รู้ตัวนั่นแหละ ถ้ามันรู้ตัวแล้วก็ไม่มีปัญหา นี่แหละคือเหตุ ที่นี้ อย่างสัตว์เนี่ย อย่างสัตว์นรกเนี่ย เอากันว่า ที่รุนแรงที่สุดคือเวจี อเวจีมหานรกนั้น สัตว์นรกนะ ด้วยกรรมกรรม คือเครื่องทรมานเนี่ย อย่างอเวจีมหานรก ผู้ที่ทำอนันตริยกรรม ไม่ใช่ว่าพลาดลอยๆ นะ ในคัมภีร์มี สัตว์นรกนะ เปอตสูงเป็นโยชน ไม่ใช่เปอต ไล่สัตว์นรกเนี่ยสูงเป็นโยชน ถูกขังอยู่ด้วยอำนาจของกรรมกรรม ด้วยอำนาจของกรรม

ภาคดำเนิน เขาปรุงเป็นผลออกมา ภาคมาร เหมือนกับเป็นเหล็กนั้น อุปมาดังเหมือนต้นตาลนะ ลำตาล ทะลุจากกระหม่อมนี้ลงข้างล่าง ข้างบนมีเหล็ก ทะลุลงไปข้างล่าง นี่ว่าตามคัมภีร์นะ แต่คนถึงธรรมกายไปดูเอาเอง ใช่หรือไม่ใช่ ข้างล่างก็ทะลุเป็นเหล็ก ยืนอยู่ นี่ทะลุแล้ว ทะลุจากซ้ายไปขวา จากหน้าไปหลัง ตรึงหมด กระตุกกระดิกไม่ได้ กระตุกกระดิกไม่ได้ เสื้อผ้าก็ไม่มีนุ่ง ไหม้ตลอดเวลา ไหม้แดงไป ไฟนรกนะ ท่านเปรียบว่า ถ้าเขาใช้นิ้วมือดีด เศษไฟนรกชนิดหนึ่งนะ ไปตกบนอำ ภูเขาพระสุเมรุจะละลายเลย ความร้อนของนรกเพียงนั้น มันไหม้อย่างนั้นนะ แต่แทนที่จะเป็นชี้เถ้าตายไปเลย ไม่ตาย

นี่แหละ เขาปรุงมาแต่เครื่องธาตุเครื่องธรรมต่อเนื่องกันมานะ แล้วจักรพรรดิฝ่ายเขา ฝ่ายดำก็ทำหน้าที่หล่อเลี้ยงธาตุธรรมของสัตว์นั้น ให้เป็นอย่างนั้น ทรมานไปเถอะ ร้องไปเถอะ ตัวแดงเป็นไอเหล็กเผาไฟ ร้องไปเถอะ กลืนไหม้ ไหม้เป็นชี้เถ้าแล้วไม่ตาย ไปถามคนเข้าถึงธรรมกายนะ เด็กๆ หรือใครเข้าถึงธรรมกาย โน่นเลยไปอีก โลกกันตนรกนะ อดอยาก ไม่ต้องพูด เล็บยาวๆ ตะเกียกตะกายอยู่ตามขอบจักรวาล ตะปบ เห็นกันเข้า ตะปบกิน กัดกัน สู้กัน ตัวผอม หล่นลงไปใต้น้ำกรดซู่.. น้ำกรดมันเข้าใครออกใครละ ลองเอามือจุ่มดู ไ้กรดของเรานี้มันไม่เท่าครึ่งของเขา กรดกรรมกรรมนี้มันกรดเหลือกินเหลือใช้ ไหม้ เปลาไม่ตาย ขึ้นมาใหม่ ทรมานอยู่อย่างนั้นนะ ที่อยู่ในโลกกันตนรกนะ ไม่ต้องพูดเลยว่าเมื่อไรจะได้มีโอกาสกลับมา พวกเหล่านั้นแหละ นั่นแหละเป็นบริวารของภาคมารเขา ในธาตุธรรมนะ ภาคมารเขาหล่อเลี้ยงอย่างนั้น นั่นคือจักรพรรดิ

เพราะฉะนั้นเรื่องจักรพรรดินี้มีตลอดหมดเลย ทั้งสัตว์เดรัจฉาน มีอะไร แต่มันเป็นฝ่ายไหน ฝ่ายพระก็หล่อเลี้ยงด้วยบุญกุศล หล่อเลี้ยงด้วยผลของบุญกุศล แล้วก็คอยเก็บเหตุคุณความดีบุญกุศล ส่งสวดละเอียดไปถึงต้นธาตุต้นธรรม เครื่องธาตุเครื่องธรรม ปรงเป็นผลกลับมา เป็นอัตโนมัติ ตลอดเวลา ฝ่ายบุญกุศลก็แก้กล้าขึ้นเป็นบุญเป็นบารมี อุปบารมี ปรมัตถบารมี เป็นรัศมี กำลังฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เจริญขาด นี่มีอำนาจมากขึ้น และสามารถกำจัดภาคมารได้มากขึ้น ใครเข้าถึงบุญ ศักดิ์สิทธิ์ บารมี รัศมี กำลังฤทธิ์ อำนาจ สิทธิ เจริญขาด ของจักรพรรดิ ของต้นในต้นไปเพียงไร ก็จะมี อำนาจในการกำจัดกิเลสमारได้มากเพียงนั้น มีสิทธิอำนาจได้มากเพียงนั้น

ไอ้ที่ทำไมนี่ก็คืออย่างนี้ ไปเอาสิทธิอำนาจ คือธาตุล้วน ธรรมล้วน เพื่อกำจัดความปองแต่ง ความปนเป็นของภาคมาร ที่ปนเป็นอยู่ในธาตุธรรมของสัตว์ เริ่มตั้งแต่ตัวเอง ไปจนถึง ช่วยเคลียร์ พื้นที่ให้คนอื่นเขาได้บ้าง หรือได้มากตามส่วน ที่นี้เมื่อมีจักรพรรดิ จักรพรรดินั้นเป็นประธานของรัตนเจ็ด นี่มีบริวารของเขา มีจักรแก้ว ช้างแก้ว ม้าแก้ว นางแก้ว ขุนพลแก้ว ขุนคลังแก้ว มีแก้วมณี นี่ฝ่ายบุญนะ แล้วก็แก้วแว่นแก้ว กล้องแก้ว เป็นดวงใส อยู่ในกลางของกลาง ซึ่งกันและกัน นี่เป็นฝ่ายบริวารของจักรพรรดิ จักรพรรดิเป็นประธาน นี่ฝ่ายสมบัติที่จะหล่อเลี้ยงสัตว์ สัตว์โลกแต่ละฝ่ายต่างมี มีเหมือนกัน ฝ่ายดำเขาก็มี

เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นการทํานุบํารุงกันในฝ่ายมิจฉาทิฐิ มิจฉาทิฐิก็ทํานุบํารุงมิจฉาทิฐิ สัมมาทิฐิก็ทํานุบํารุงสัมมาทิฐิ ฝ่ายบุญฝ่ายกุศล เห็นไหมละ เขาก็มี นั่นนะภาคผู้เลี้ยง จึงรวมเรียกง่าย ๆ ว่าภาคผู้เลี้ยง ที่นี้ จักรพรรดิรัตน 7 ก็ยังมี “กายสิทธิ์” เป็นบริวาร แต่กายสิทธิ์นี้ก็มี มีอยู่ในธาตุธรรมของธรรมชาติ ฝ่ายบุญก็ในธรรมชาติที่บริสุทธิ์ ฝ่ายบาปอกุศลก็ธรรมชาติที่ไม่บริสุทธิ์ ที่นี้ถ้าฝ่ายบุญนะมันใส ฝ่ายบุญใส เช่นกายสิทธิ์จะอยู่ในรัตนชาติที่บริสุทธิ์ แต่รัตนชาติไม่ใช่บริสุทธิ์เสมอไป เพราะฉะนั้นในวิชาของเราจึงนิยมว่า เอารัตนชาติมาทำเป็นดวง หรือทำเป็นพระ แล้วก็ตามแล้ว นั่น จึงผ่านวิชาธรรมกาย เพื่อชำระธาตุธรรมให้เป็นฝ่ายบริสุทธิ์ จะได้ให้ผลแบบบริสุทธิ์แบบพระเรา

เคยได้ยินใช่ไหมว่าเพชรของภรรยาศรีศรีสมัยโบราณนะ บางทีทำให้มเหสีถูกประหารนะ มีนะ จำได้มั๊ยในประวัติศาสตร์นะ นั่นนะ นั่นก็คือจักรพรรดิภาคดำเขาทำหน้าที่ เพราะฉะนั้น เอ่อ

กายสิทธิ์ก็เป็นบิรवारของจักรพรรดิรัตนะ 7 กายสิทธิ์มีอยู่ที่ไหน ก็มีอยู่ที่วัดธาตุที่บิรสุทธีซึ่งเป็น
ธรรมชาติของเขา มาจากไหน? อย่าถามเลย เรื่องยาว เอาเท่านี้ก็พอ ที่นี้ ถ้ากายสิทธิ์ฝ่ายบุญ ก็
ช่วยให้ นี่ฝ่ายบุญช่วยให้ยังงี้ ก็ช่วยให้บุคคลสามารถที่จะเข้าถึงธรรมะได้ง่าย ประกอบพร้อมด้วย
ปัจจัยสี่ เพราะเป็นสมบัติฝ่ายบุญนี้

เพราะฉะนั้นนี่แหละ พระคุณเจ้า กระผมจึงทำพระประธานด้วยรัตนชาติคือหยกแท้ๆ ที่ว่า
หยกแท้ๆนะมีที่นี้แหละ ที่อยู่ตามวัดนะ ที่ว่าเป็นพระประธานนะ หยกแท้ๆ คือที่นี้ เพราะฉะนั้นหยกจริงๆ
ที่เรียกว่า “เจไดท์” จึงมีความแข็งประมาณ 7.5 เมื่อเทียบกับเพชร ซึ่งมีความแข็งเป็น 10
เพราะฉะนั้น ผมจึงทำอย่างนั้น และจะเห็นมีเป็น rock crystal เป็นธรรมชาติที่ผ่องใส ก็เพื่อให้มี
จักรพรรดิรัตนะ 7 และกายสิทธิ์ จักรพรรดิรัตนะเจ็ดนี้อยู่ในกายมนุษย์นะ อยู่ในกายมนุษย์กายสัตว์
แต่เมื่อมีกายสิทธิ์มากเข้า หรือเมื่อมีกายสิทธิ์มา ก็จักรพรรดิก็เป็นหัวหน้ากายสิทธิ์นั้น เป็นประธาน
ของกายสิทธิ์ จักรพรรดิรัตนะ 7 เป็นหัวหน้าของกายสิทธิ์นั้น ก็เหมือนว่าคนมีบิรวารมากนะ ก็ช่วยใน
เรื่องปัจจัย 4 ในเรื่องกำลังคน ในเรื่องที่จะช่วยให้ปฏิบัติภาวนาได้ดี เข้า นั้นง่าย

ถ้าสงสัยอย่างนั้น ว่าทำไมถึงเป็นอย่างนั้น การได้เห็นแค่ดวงแก้วใสๆ เรายังไม่เห็นในใจ หรือ
เห็นพระแก้วใสๆ นึกเห็นในใจ ก็จะมีลมเข้าไปทำให้ใจหยุดนิ่งตรงกลางกำเนิดธาตุธรรมเดิมได้
สะดวกได้ง่าย และเมื่อได้สะดวกได้ง่าย ถ้าว่าดวงแก้วเหล่านี้ได้ซ้อนธรรมกายเอาไว้ การที่จะหยุดใน
หยุด กลางของหยุด เข้าถึงกายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต และธรรมในธรรม เป็น ณ ภาย
จากสุดหยาบ ไปสุดละเอียด ถึงธรรมกาย ก็มีโอกาสมากสำหรับทุกคน.

(จบพระธรรมเทศนา รวมระยะเวลา 1:04:43 ชั่วโมง)

เว็บไซต์ของผู้แสดงพระธรรมเทศนา

เว็บไซต์และแฟนเพจของผู้ถอดความและแปล

หมายเหตุ: อ่านฉบับภาษาอังกฤษของพระธรรมเทศนานี้ได้ในเว็บไซต์ของผู้ถอดความและแปล